ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN DE REGELGEVING OVER DE VLAAMSE SOCIALE BESCHERMING, WAT BETREFT DE HANDHAVING

Samenvatting
De Vlaamse sociale bescherming werd de afgelopen jaren uitgebreid met diverse sectoren. Als gevolg daarvan is het noodzakelijk de handhavingsbepalingen voor de verschillende sectoren beter af te stemmen op elkaar. Met dit decreet wordt ingezet op robuuste handhavingsmechanismen, die het sluitstuk vormen van kwaliteitsvolle zorg en ondersteuning.

Het decreet bevat tevens wijzigingsbepalingen die onder meer betrekking hebben op de volgende elementen:
- **termijn voor facturatie van tegemoetkomingen aan de zorgkas;**
- **bewijslast voor personen op wie de Vlaamse sociale bescherming niet van toepassing is;**
- **schorsing van de uitbetaling van zorgbudgetten voor de gebruikers tegen wie de zorgkas of het agentschap een openstaande terugvordering heeft wegens ten onrechte ontvangen tegemoetkomingen.**

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Operationele doelstelling 1.2.2 in de Beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding 2024-2029 luidt als volgt: "We stroomlijnen de handhavingsketen om te komen tot een meer consistente en onderbouwde aanpak over de sectoren heen."

Voorliggend ontwerp van decreet past binnen voormelde beleidsdoelstelling.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

De Vlaamse sociale bescherming werd de afgelopen jaren uitgebreid met diverse pijlers. Diverse handhavingsbepalingen werden stelselmatig en per pijler opgenomen in het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming.

Met het decreet van 18 juni 2021 werden handhavingsbepalingen aan het decreet VSB toegevoegd die een overname waren van bepalingen uit de ZIV-wetgeving/het Overnamedecreet. Dit heeft geleid tot tegenstrijdigheden binnen het decreet VSB van 18 mei 2018 waardoor handhaving binnen de pijlers met derdebetalerssystemen sindsdien moeilijk toepasbaar is.

Met het oog op meer uniformiteit tussen de VSB-pijlers en met het oog op slagkrachtige handhavingsmechanismen is het noodzakelijk handhavingsbepalingen voor de verschillende pijlers beter af te stemmen op elkaar.

Het ontwerp van decreet moet ook de rechtsgrond vormen voor een aantal andere maatregelen die tegemoetkomen aan de volgende vaststellingen/problemen:

- De termijn voor de facturatie van tegemoetkomingen aan de zorgkas bedraagt momenteel binnen de meeste VSB-pijlers twee jaar. Sinds de inkanteling van de pijlers in VSB is de gegevensuitwisseling tussen zorgvoorzieningen en zorgkassen gedigitaliseerd, inclusief het facturatieproces. Nu dit proces voor alle sectoren op kruissnelheid is gekomen, willen we de termijn om te factureren inkorten.

- Er is een gebrek aan handvaten om te bekomen dat personen op wie de Vlaamse sociale bescherming niet van toepassing is, daarvan tijdig het bewijs leveren.

- Zorgkassen beschikken momenteel niet over de mogelijkheid om de uitbetaling van het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden of het basisondersteuningsbudget te schorsen ten aanzien van een gebruiker tegen wie een terugvorderingsprocedure loopt (wegens ten onrechte ontvangen tegemoetkomingen) en die niet ingaat op het verzoek de teruggevorderde middelen te betalen.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

<u>Wijziging van de handhavingsbepalingen binnen de pijlers VSB met derdebetalersregeling</u>

Handhaving omvat een keten van activiteiten waarmee de overheid actief toezicht houdt op de naleving van regelgeving en individuele besluiten, het voorkomen van inbreuken en het ondernemen van actie tegen handelingen die daarmee in strijd zijn.

Via handhaving kijkt de overheid toe op de correcte naleving van de regelgeving met als doel:
- Het waarborgen van kwaliteit van zorg door voorzieningen en intermediairen;
- De bescherming van burgers en kwetsbare groepen in onze samenleving;
- De correcte besteding van overheidsmiddelen.

Handhaving begint met het opstellen van duidelijke regelgeving met het oog op het bereiken van bovenstaande doelstellingen. De huidige handhavingsbepalingen in het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming (decreet VSB) en haar uitvoeringsbesluiten blijken in de praktijk te kort te schieten om te handhaven in de pijlers met derdebetalerssystemen.

Het decreet VSB van 18 mei 2018 en haar uitvoeringsbesluit bevatte handhavingsbepalingen voor de pijlers met derdebetalerssytemen die op 1 januari 2019 ingekanteld werden: het gaat om de tegemoetkoming voor mobiliteitshulpmiddelen en de tegemoetkomingen voor de ouderenvoorzieningen die als eerste in VSB inkantelden ten gevolge van de zesde staatshervorming.

Met het decreet van 18 juni 2021 tot wijziging van regelgeving in het kader van de Vlaamse sociale bescherming werden de volgende pijlers in VSB ingekanteld: de psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging en het multidisciplinair overleg.

Met het decreet van 18 juni 2021 werden handhavingsbepalingen aan het decreet VSB toegevoegd die een overname waren van bepalingen uit de ZIV-wetgeving/het Overnamedecreet. Dit heeft geleid tot tegenstrijdigheden binnen het decreet VSB van 18 mei 2018 waardoor handhaving binnen de pijlers met derdebetalerssystemen sindsdien moeilijk toepasbaar is.

Met dit voorstel van decreet willen we dit verhelpen. We vereenvoudigen en verduidelijken de handhavingsbepalingen, waarbij we komen tot volgende mogelijke bestuurlijke maatregelen:

- Schorsing van uitbetaling van de tegemoetkomingen binnen VSB
  De uitbetalingen door de zorgkassen kunnen volledig of gedeeltelijk geschorst worden voor een periode van maximaal twaalf maanden.
  Schorsing van betaling wordt opgelegd aan de zorgvoorziening, de vervoerder, de indicatiesteller of de deelnemer aan het multidisciplinair overleg.

- Schorsing en intrekking van de erkenning als indicatiesteller
  Een erkenning van een organisatie, zorgvoorziening of zorgverlener als indicatiesteller kan worden geschorst.

- Schorsing en intrekking van de machtiging als verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen

- Opleggen van een administratieve geldboete
  Het Agentschap Vlaamse Sociale bescherming kan een administratieve geldboete opleggen, die minstens 1.000 euro en maximaal 100.000 euro bedraagt.
  De administratieve geldboete wordt opgelegd aan de zorgvoorziening, de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, de vervoerder, de indicatiesteller of de deelnemer aan het multidisciplinair overleg.

- Bestuurlijke verbeurdverklaring
  Naast de administratieve geldboete kan het agentschap ook een bestuurlijke verbeurdverklaring opleggen.

Aanpassing van de termijn voor de facturatie van tegemoetkomingen aan de zorgkas

Zorgvoorzieningen binnen de Vlaamse Sociale Bescherming hebben momenteel twee jaar de tijd om hun prestaties aan de zorgkas te factureren. Dit wordt als te lang ervaren.

Met de inkanteling van de pijlers in VSB is de gegevensuitwisseling tussen zorgvoorzieningen en zorgkassen gedigitaliseerd, inclusief het facturatieproces. Nu dit proces voor alle sectoren op kruissnelheid is gekomen, willen we de termijn om te factureren inkorten. Het inkorten van de facturatietermijn zorgt voor een sneller en duidelijker financieel overzicht voor alle partijen, waardoor discussies en onzekerheden worden verminderd. Daarnaast verbetert het de cashflow en administratieve efficiëntie, wat zowel de factureerder als de betaler ten goede komt.

De Vlaamse Regering zal de termijn bepalen waarbinnen tegemoetkomingen aan de zorgkas kunnen worden gefactureerd. De Vlaamse Regering kan ook de wijze bepalen waarop en de voorwaarden waaronder deze termijn wordt geschorst of gestuit.

Voor de zorgbudgetten die de zorgkas aan natuurlijke personen uitbetaalt, wijzigt de situatie niet. Wel wordt de regeling in het decreet verduidelijkt. Het zorgbudget kan niet uitgevoerd worden voor een periode die verder in het verleden ligt dan

twee jaar, te rekenen vanaf de start van de uitvoering van de tegemoetkoming. Artikel 2244 tot en met 2250 van het oud Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing, dit houdt in dat na een vonnis van een arbeidsrechtbank waarbij zorgbudgetten met terugwerkende kracht alsnog worden toegekend, eventuele zorgbudgetten die verder in het verleden liggen dan twee jaar, toch uitbetaald worden.

Handvaten om te bekomen dat personen op wie de Vlaamse sociale bescherming niet van toepassing is, daarvan tijdig het bewijs leveren

Het Agentschap Vlaamse Sociale Bescherming kent bestandsmatig (KSZ) niet alle personen op wie de Vlaamse sociale bescherming niet van toepassing is, en die dus vrijgesteld zijn van premiebetaling. Die personen moeten het bewijs leveren dat zij vrijgesteld zijn. Personen die het gevraagde bewijsstuk niet aanleveren, krijgen een administratieve geldboete opgelegd na twee niet-betaalde of onvolledig betaalde premies.

Als de personen in kwestie blijven nalaten hun vrijstelling te bewijzen, wordt het dossier overgemaakt aan de gerechtsdeurwaarder voor invordering van de achterstallige premies en administratieve geldboete. Dat leidt momenteel tot situaties waarin de invorderingskosten oplopen alvorens de personen in kwestie alsnog bewijzen niet onder het toepassingsgebied te vallen. De achterstallige premies en opgelegde administratieve geldboetes zijn niet meer verschuldigd, de uitvoerbare titel vervalt en de invorderingskosten vallen ten laste van het Agentschap Vlaamse Sociale Bescherming.

Met het voorliggende ontwerp van decreet wordt de mogelijkheid gecreëerd voor de Vlaamse Regering om de invorderingskosten die ontstaan ten gevolge van het laattijdig bewijs van vrijstelling van premiebetaling, ten laste te leggen van de persoon in kwestie. Bij besluit van de Vlaamse Regering wordt in voorkomend geval bepaald wat moet worden verstaan onder 'laattijdige bewijsvoering'.

Schorsing van uitbetaling ten aanzien van een gebruiker die niet ingaat op het verzoek de teruggevorderde middelen te betalen

Er is in de regelgeving bepaald dat een zorgkas ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen aan de gebruiker compenseert op nog uit te betalen tegemoetkomingen, als de waarde van ten onrechte uitbetaalde bedrag binnen de 24 maanden kan gecompenseerd worden.
Is het bedrag van de ten onrechte uitbetaalde tegemoetkoming groter, dan moet de zorgkas het bedrag terugvorderen via een aangetekende brief. De termijn die nodig is om te compenseren, wordt dan immers te lang. De gebruiker moet verplicht de terugvordering terugbetalen, al is er wel de mogelijkheid van een afbetalingsplan. Betaalt de gebruiker niet terug, dan wordt een gerechtsdeurwaarder ingeschakeld.

De administratie merkt dat sommige gebruikers een dergelijke openstaande terugvordering toch niet terugbetalen, en dat de zorgkas soms terzelfdertijd andere of later toegekende zorgbudgetten aan de betrokkene uitbetaalt. Dat is niet wenselijk.
Daarom wordt hier voorgesteld dat de zorgkas de uitbetaling van dergelijke zorgbudgetten schorst, zolang de gebruiker de openstaande terugvordering, inclusief invorderingskosten, niet volledig terugbetaald heeft. Van zodra de gebruiker de openstaande terugvordering vereffend heeft, zal de zorgkas retroactief de zorgbudgetten alsnog uitbetalen.

Impactanalyse

Dit ontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact, noch een bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen of een impact op Brussel.

Implementatie

De Vlaamse Regering zal voor iedere bepaling de datum van inwerkingtreding bepalen, met dien verstande dat elk van de bepalingen uiterlijk op 1 januari 2029 in werking treedt.

C. Totstandkomingsprocedure

Het gunstige advies van de Inspectie van Financiën werd bekomen op 11 juni 2026. In het advies wordt bevestigd dat het gemotiveerd akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de begroting, niet vereist is.

De Inspectie van Financiën maakt de volgende opmerkingen:

- *"Art. 4 voorziet erin dat 'De Vlaamse Regering kan bepalen dat personen op wie de Vlaamse Sociale Bescherming niet van toepassing is, daarvan het bewijs moeten leveren. De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval de modaliteiten van de bewijsvoering.' Het lijkt IF legistiek logischer dat het decreet erin voorziet dat de bewijslast berust bij de betreffende personen, en in voorkomend geval voorziet in een rechtsgrond om de nadere regels te bepalen door de Vlaamse Regering. Dezelfde bemerking geldt voor het ten laste leggen van gemaakte kosten door laattijdige bewijsvoering door de betreffende personen."*

  Repliek:
  De betreffende bepaling werd aangepast en luidt nu als volgt: "*De Vlaamse Regering bepaalt in welke gevallen personen op wie de VSB niet van toepassing is, daarvan zelf het bewijs moeten leveren. […]*".
  Het agentschap VSB ontvangt jaarlijks een bestand van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid met identificatiegegevens van personen op wie de VSB niet van toepassing is. Personen van wie het agentschap de identificatiegegevens niet heeft ontvangen via dat bestand, moeten zelf het bewijs bezorgen aan het agentschap of de zorgkas dat ze niet onder het toepassingsgebied vallen. Om die reden is het van belang om op decretaal niveau een delegatie te verlenen aan de Vlaamse Regering om te bepalen in welke gevallen personen zelf voor de bewijsvoering moeten zorgen.

- "*Er worden termijnen voorzien om beroep in te stellen bij de arbeidsrechtbank dan wel de Raad van State. IF vraagt zich af of deze termijnen niet geregeld worden door deze instanties of de respectievelijke wetten die erop van toepassing zijn."*

  Repliek:
  De expliciete vermelding van de termijn is bedoeld om de leesbaarheid en coherentie van de regelgeving te bevorderen, de informatie naar de rechtsonderhorige in het kader van de rechtszekerheid te optimaliseren, hetgeen de effectieve toegang tot de rechter versterkt en de efficiëntie van de gerechtelijke procedures verhoogt. Ook in het verleden werden reeds gelijkaardige passages opgenomen in de VSB-regelgeving.
  Er is daarbij voldaan aan de toepassingsvoorwaarden van de impliciete bevoegdheden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het wetgevingstechnisch en taalkundig advies werd bekomen op 18 juni 2026.

Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/216 van 18 juni 2026.

Het advies van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin ('Vlaamse Raad WVG') werd bekomen op 15 juli 2026.

De Vlaamse Raad WVG geeft aan ervan overtuigd te zijn dat "*[…] het voorliggende ontwerp een belangrijke stap zet naar een meer coherent handhavingskader binnen de Vlaamse Sociale Bescherming*". De Raad formuleert enkele aandachtspunten om de hervorming verder te versterken door ook in de uitvoering aandacht te hebben voor proportionaliteit, rechtszekerheid, werkbaarheid en de positie van de gebruiker:

- "Veranker de herstelgerichte en proportionele benadering verder in de uitvoering"

  De Vlaamse Raad WVG vraagt onder meer om in de uitvoeringsbesluiten te verduidelijken in welke situaties een aanmaning wordt toegepast en wanneer een onmiddellijke schorsing of een andere bestuurlijke maatregel aangewezen is.

  De schriftelijke aanmaning is bedoeld als een ultiem instrument om een inbreuk vrijwillig te laten beëindigen zonder dat onmiddellijk een sanctie wordt opgelegd. Een aanmaning is aangewezen wanneer de overtreder de mogelijkheid heeft om de vastgestelde inbreuk alsnog te verhelpen. Daarbij kunnen specifieke voorwaarden worden opgelegd om te voldoen aan de niet-nageleefde bepalingen.
  Een aanmaning heeft daarentegen weinig of geen nut wanneer de gevolgen van de inbreuk zich reeds definitief hebben voorgedaan en een rechtzetting niet meer mogelijk of niet meer nuttig is. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer de inbreuk een onmiddellijke en definitieve impact heeft gehad, wanneer een dringende tussenkomst noodzakelijk is of wanneer een voorafgaande waarschuwing geen meerwaarde meer biedt voor de handhaving. In dergelijke gevallen kan het agentschap onmiddellijk overgaan tot het opleggen van een bestuurlijke maatregel of geldboete.
  De verwijzing naar de aard van de inbreuk in het ontwerp van decreet biedt dus de nodige flexibiliteit om naargelang de concrete omstandigheden te beoordelen of een aanmaning nog een zinvolle bijdrage kan leveren aan het bereiken van de doelstellingen van de handhaving.

- "Zorg voor duidelijke uitvoeringsregels en een uniforme toepassing"

  De Vlaamse Raad WVG benadrukt het belang van een duidelijke en uniforme uitvoering van het handhavingskader en geeft daarbij aan dat de uitvoeringsbesluiten voldoende duidelijkheid moeten bieden over de concrete modaliteiten en moeten zorgen voor een consistente toepassing door alle betrokken actoren.

  De Vlaamse Raad WVG geeft aan dat vandaag niet duidelijk is in welke hoedanigheid bepaalde actoren onder het handhavingskader vallen, bv. de organisator van het multidisciplinair overleg.

  In diverse bepalingen van het ontwerp van decreet wordt de 'deelnemer aan het multidisciplinair' overleg vermeld. Hiermee wordt ook de overlegorganisator bedoeld. Deelnemers aan het multidisciplinair overleg kunnen immers verschillende rollen vervullen, waaronder die van overlegorganisator.

- "Zorg voor een evenwichtige toepassing van de schorsingsregeling"

De Vlaamse Raad WVG benadrukt dat het belangrijk is bij de toepassing van de schorsingsregeling blijvend aandacht te hebben voor de impact op de gebruiker. Daarbij vraagt de Vlaamse Raad WVG maximaal in te zetten op het gebruik van afbetalingsplannen, op een uniforme en rechtszekere toepassing van de regeling en op een toegankelijke communicatie.

- "Zorg voor een werkbare en toegankelijke uitvoering"
  De Vlaamse Raad WVG geeft aan begrip te hebben voor de keuze om de facturatietermijn te herbekijken, al moet de nieuwe termijn werkbaar blijven voor voorzieningen en zorgverleners: "*Bij de verdere uitwerking dient rekening te worden gehouden met complexe dossiers, noodzakelijke correcties en situaties waarin gegevens niet tijdig beschikbaar zijn. Ook de voorwaarden waaronder de facturatietermijn kan worden geschorst of gestuit, verdienen een duidelijke uitwerking. De raad vraagt daarnaast dat alle betrokken actoren tijdig worden geïnformeerd over de nieuwe regeling en de praktische gevolgen ervan.*".

  Wat de regeling rond laattijdige bewijsvoering betreft (ingeval personen niet onder het toepassingsgebied vallen van VSB), vraagt de Vlaamse Raad WVG dat voldoende rekening gehouden wordt met situaties waarin de laattijdige bewijsvoering redelijkerwijze niet aan de betrokkene kan worden toegerekend. Ook toegankelijke communicatie en voldoende ondersteuning is belangrijk, zodat gebruikers maximaal geholpen worden bij het tijdig aanleveren van de nodige stukken. Een zorgvuldige afbakening van het begrip 'laattijdige bewijsvoering' is essentieel voor de raad. De afbakening zal worden opgenomen in de tekst van het uitvoeringsbesluit.

De Raad van State heeft op 30 september 2026 zijn advies nr. 79.901/16 over het voorontwerp van decreet uitgebracht.

De artikelen 11 en 24 (na verwerking van het advies van de Raad van State artikel 10 en artikel 23) wijzigen de termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld bij de arbeidsrechtbank. Het bepalen van de bevoegdheid van de rechtscolleges en het regelen van de rechtspleging ervoor behoren in beginsel tot de bevoegdheid van de federale wetgever. De Raad van State geeft aan dat de decreetgever daarin slechts kan voorzien indien is voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' (hierna: BWHI) m.b.t. de impliciete bevoegdheden.

- In de artikelsgewijze bespreking (memorie van toelichting) werd bij artikel 10 en artikel 23 een toelichting opgenomen waaruit blijkt dat aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 BWHI voldaan is.

De artikelen 6 en 30 (na verwerking van het advies van de Raad van State artikel 6 en artikel 29) bepalen dat het beroep bij de Raad van State tegen een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete de uitvoering van die beslissing schorst. De Raad van State wijst erop dat de artikelen bijgevolg raken aan de bevoegdheid en de rechtspleging van de Raad van State, wat in beginsel een aan de federale wetgever voorbehouden aangelegenheid is. De decreetgever kan daarin slechts voorzien indien voldaan is aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 BWHI.

- In de artikelsgewijze bespreking (memorie van toelichting) werd bij artikel 6 en bij artikel 29 een toelichting opgenomen die het volgens de Raad van State voldoende aannemelijk maakt dat het noodzakelijk is voor de uitoefening van de eigen bevoegdheden om een schorsende

werking toe te kennen aan het vernietigingsberoep dat wordt ingesteld tegen de administratieve geldboete.

De Raad van State geeft aan dat de ontworpen bepaling m.b.t. de procedure voor de schorsing van de uitbetaling van het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden en het basisondersteuningsbudget beter ondergebracht wordt bij artikel 76 van het VSB-decreet dan bij artikel 61.

- Deze voorgestelde aanpassing werd aangebracht.

Met artikel 26 en artikel 28 (na verwerking van het advies van de Raad van State artikel 25 en artikel 27) wordt niet beoogd af te wijken van de bestaande regeling inzake beroepen bij de Raad van State, maar veeleer de reeds toepasselijke regels in herinnering te brengen. De Raad van State geeft aan dat daarom de vraag rijst naar de noodzaak van die bepalingen. Door de toepasselijke beroepsmogelijkheid en beroepstermijn uitdrukkelijk in het decreet op te nemen, kunnen zij verwarring doen ontstaan omtrent hun verhouding tot de bestaande federale regeling en bijgevolg omtrent hun precieze draagwijdte. Als niet beoogd wordt af te wijken van de bestaande regeling inzake beroepen bij de Raad van State maar veeleer de reeds toepasselijke regels in herinnering te brengen, en als de ontworpen bepalingen behouden worden om redenen van leesbaarheid of een goed begrip van de regeling, geeft de Raad van State aan uitdrukkelijk te vermelden dat het beroep wordt ingesteld overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

- De toevoeging werd aangebracht, zowel in artikel 25 als in artikel 27.

De Raad van State heeft verduidelijking gevraagd over artikel 135/5, vierde lid, met name of het bedrag van 10.000 euro per verkeerd meegedeeld gegeven of per factuur van niet-verleende zorg deel uitmaakt van de in het derde lid van die bepaling bedoelde administratieve geldboete van 1.000 tot 100.000 euro, dan wel daarbovenop komt.

- Het bedrag van 10.000 euro maakt deel uit van de in het derde lid bedoelde bedrag van 1.000 tot 100.000 euro. Dat wordt verduidelijkt in de memorie van toelichting.

De Raad van State geeft aan dat een uiterste datum van inwerkingtreding bepaald moet worden voor de bepalingen van het decreet indien de Vlaamse Regering zou nalaten binnen een redelijke termijn de datum van inwerkingtreding ervan vast te stellen, om te vermijden dat de delegatie aan de Vlaamse Regering op gespannen voet staat met het beginsel, bedoeld in artikel 20 BWHI, volgens hetwelk ze decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van hun uitvoering mag verlenen.

- Een uiterste datum van inwerkingtreding werd opgenomen in het ontwerp.

Ten slotte werden in de ontwerptekst van het decreet nog enkele minimale aanpassingen gedaan van technische aard:

- artikel 10, 8° – toevoeging van een paragraaf 6 aan artikel 76 van het VSB-decreet: "toekomstige tegemoetkomingen" wordt vervangen door het generiekere "andere tegemoetkomingen". Niet enkel precies dezelfde soort van tegemoetkoming kan in mindering gebracht worden van een teruggevorderd bedrag aan tegemoetkomingen, er kan ook gecompenseerd worden tussen tegemoetkomingen onderling (zorgbudget zwaar zorgbehoevenden en basisondersteuningsbudget hier *in casu*).

- artikel 29 – invoeging van artikel 135/5: in punt 4° wordt verduidelijkt dat de verkeerde bezorging van gegevens ook kan gebeuren t.a.v. zorgkassen i.p.v. aan het agentschap.
- artikel 36 – wijziging van artikel 146 van het VSB-decreet: de invoeging van het nieuwe, sectoroverschrijdende artikel 135/5 m.b.t. de administratieve geldboete heeft tot gevolg dat een aantal zaken in artikel 146 geschrapt moeten worden wegens dubbelop. Wat nu valt onder artikel 146, §3 zal na inwerkingtreding vallen onder artikel 135/5, eerste lid, 4°.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit ontwerp van decreet behoort volledig tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1
Dit artikel bepaalt dat het decreet een gemeenschapsaangelegenheid regelt.

Artikel 2
Dit artikel wijzigt het gerechtelijk wetboek ingevolge de wijzigingen die met dit ontwerp worden aangebracht aan de handhavingsbepalingen in het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming (hierna "VSB-decreet"). Geschillen kunnen zo voor de arbeidsrechtbank gebracht worden.

Artikel 3
Dit artikel past de verwijzingen aan in artikel 12, vierde en vijfde lid van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers naar de bepalingen in het VSB-decreet die verwijzen naar de bezwaarmogelijkheid bij de Adviescommissie.

Artikel 4
Met dit artikel wordt een definitie van 'onterechte tegemoetkoming' ingevoegd in artikel 2 van het VSB-decreet.

Artikel 5
Met dit artikel wordt een rechtsgrond ingevoegd m.b.t. de bewijslast voor personen op wie de Vlaamse sociale bescherming niet van toepassing is. De Vlaamse Regering bepaalt in welke gevallen personen op wie de VSB niet van toepassing is, daarvan zelf het bewijs moeten leveren. De Vlaamse Regering kan bepalen dat kosten die gemaakt worden ingevolge een laattijdige bewijsvoering ten laste gelegd worden van die personen.

Artikel 6
Met deze bepaling worden de paragrafen 3 en 4 van artikel 28/1 van het VSB-decreet vervangen, zodat doorheen het VSB-decreet een consistente formulering bestaat over de oplegging en de invordering van administratieve geldboetes.

Punt 2° heeft betrekking op beslissingen tot het opleggen van een administratieve geldboete. Het beroep tegen dergelijke beslissing werd doelbewust schorsend gemaakt. Op die manier wordt vermeden dat geldboetes die onmiddellijk worden ingevorderd, moeten worden terugbetaald als de beslissing in graad van beroep wordt vernietigd. De terugbetaling van reeds betaalde geldboetes geeft immers aanleiding tot boekhoudkundige problemen en kan leiden tot heel wat discussies over intresten, kosten, enz. Door het beroep schorsend te maken, beperken we de administratieve belasting die gepaard gaat bij een latere vernietiging van de beslissing. Het is noodzakelijk om dit te regelen omdat dit deel uitmaakt van de

bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om een eigen handhavingsstelsel uit te werken binnen haar bevoegdheid inzake de Vlaamse sociale bescherming.

Een gedifferentieerde regeling is hier mogelijk en de bevoegdheid van de Raad van State en de procedure voor dat rechtscollege worden hier slechts zeer marginaal geraakt.

Artikel 7
Omdat artikel 66 van het VSB-decreet wordt opgeheven, wordt in artikel 34, eerste lid, 1°, van het VSB-decreet ook de verwijzing naar artikel 66 opgeheven.

Artikel 8
Met deze bepaling wordt artikel 62 van het VSB-decreet vervangen. De Vlaamse Regering zal de termijn bepalen waarbinnen tegemoetkomingen aan de zorgkas kunnen worden gefactureerd. De Vlaamse Regering kan ook de wijze bepalen waarop en de voorwaarden waaronder deze termijn wordt geschorst of gestuit.

Sinds de inkanteling van de pijlers in VSB is de gegevensuitwisseling tussen zorgvoorzieningen en zorgkassen gedigitaliseerd, inclusief het facturatieproces. Nu dit proces voor alle sectoren op kruissnelheid is gekomen, willen we de termijn van twee jaar om te factureren inkorten. Het inkorten van de facturatietermijn zorgt voor een sneller en duidelijker financieel overzicht voor alle partijen, waardoor discussies en onzekerheden worden verminderd. Daarnaast verbetert het de cashflow en administratieve efficiëntie, wat zowel de factureerder als de betaler ten goede komt.

Artikel 9
Met deze bepaling worden artikel 66, artikel 67 en artikel 68 van het VSB-decreet opgeheven. Deze bepalingen zijn nog niet in werking getreden en zijn niet meer aangepast aan/relevant binnen het geheel van gestroomlijnde handhavingsbepalingen die opgenomen zijn doorheen het VSB-decreet.

Artikel 10
Met dit artikel worden wijzigingen aangebracht aan artikel 76 van het decreet dat de terugvordering van onterecht uitbetaalde tegemoetkomingen regelt:
1° bepaalt dat naast de zorgkassen ook het agentschap ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen terugvordert;
2° bepaalt dat ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen in voorkomend geval in mindering gebracht worden van andere tegemoetkomingen die aan de betrokkene uitbetaald moeten worden. Zo wordt het duidelijk dat compensatie ook mag gebeuren op andere types tegemoetkomingen die in dezelfde maand zouden uitbetaald worden;
3° voegt de indicatiesteller toe bij de bepaling die regelt dat de termijn van twee jaar voor de terugvordering van de ten onrechte betaalde tegemoetkomingen aangepast wordt naar vijf jaar als de ten onrechte betaalde tegemoetkomingen verkregen zijn door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen;
4° bepaalt dat naast tegen een beslissing van de zorgkas ook tegen een beslissing van het agentschap administratief beroep kan aangetekend worden, aangezien het agentschap ook beslissingen over terugvordering neemt;
5° voegt de indicatiesteller toe bij de opsomming van actoren voor wie er een administratieve beroepsmogelijkheid wordt bepaald en vervolgens de mogelijkheid om beroep in te dienen bij de arbeidsrechtbank.
6° vermindert de termijn om een beroep in te dienen bij de arbeidsrechtbank van drie maanden naar een maand, indien deze beroepsmogelijkheid er is nadat er voordien ook een beroep tegen dezelfde terugvordering werd ingediend bij de zorgkas of het agentschap. Na uitputting van de administratieve beroepsprocedure bij de zorgkas of het agentschap kan de zorgvoorziening, de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, de deelnemer aan het multidisciplinair overleg of de

vervoerder bij de arbeidsrechtbank beroep aantekenen. Die vordering wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van een maand vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing;
7° voegt een zin toe waardoor de gebruiker of de vertegenwoordiger van de gebruiker nog steeds drie maanden vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing van de zorgkas of het agentschap blijft hebben om beroep in te dienen bij de arbeidsrechtbank.
8° voegt een zesde paragraaf toe aan artikel 76, met name de decretale basis voor de schorsing van de uitbetaling van zorgbudgetten ten aanzien van gebruikers tegen wie de zorgkas of het agentschap een openstaande terugvordering heeft wegens ten onrechte ontvangen tegemoetkomingen.
Er is in de regelgeving bepaald dat een zorgkas ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen aan de gebruiker compenseert op nog uit te betalen tegemoetkomingen, als de waarde van ten onrechte uitbetaalde bedrag binnen de 24 maanden kan gecompenseerd worden.
Is het bedrag van de ten onrechte uitbetaalde tegemoetkoming groter, dan moet de zorgkas het bedrag terugvorderen via een aangetekende brief. De termijn die nodig is om te compenseren, wordt dan immers te lang. De gebruiker moet verplicht de terugvordering terugbetalen, al is er wel de mogelijkheid van een afbetalingsplan. Betaalt de gebruiker niet terug, dan wordt een gerechtsdeurwaarder ingeschakeld.
De administratie merkt dat sommige gebruikers een dergelijke openstaande terugvordering toch niet terugbetalen, en dat de zorgkas soms terzelfdertijd andere of later toegekende zorgbudgetten aan de betrokkene uitbetaalt. Dat is niet wenselijk en wordt met deze wijzigingsbepaling tegengegaan.

De bepaling die de beroepstermijn voor zorgvoorzieningen, verstrekkers van mobiliteitshulpmiddelen en vervoerders inkort van drie maanden naar één maand, zoals bijvoorbeeld in punt 6° hierboven, is noodzakelijk voor de doeltreffende uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheid inzake de Vlaamse sociale bescherming. Zij draagt immers bij tot een snellere definitieve afhandeling van terugvorderingen en aldus tot de rechtszekerheid. Bovendien kadert dit ook in het verantwoord beheer van de middelen van de Vlaamse sociale bescherming. Met de verkorting wordt beoogd sneller duidelijkheid te krijgen over de definitieve omvang van terugvorderingen ten aanzien van professionele actoren die beroepsmatig deelnemen aan het stelsel van de Vlaamse sociale bescherming. De aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling omdat zij nauw samenhangt met het specifieke terugvorderings- en handhavingsmechanisme van dit stelsel. De weerslag op de federale bevoegdheid inzake gerechtelijk recht blijft bovendien beperkt, aangezien de maatregel geen afbreuk doet aan de bevoegdheid of organisatie van de arbeidsgerechten en enkel betrekking heeft op de termijn waarbinnen een geschil betreffende een Vlaamse tegemoetkoming aan de rechter kan worden voorgelegd.

Artikel 11
Met deze bepaling wordt hoofdstuk 6 van titel 1, deel 2, van het VSB-decreet, dat bestaat uit artikel 76/1 en artikel 76/2, opgeheven. Artikel 76/1 en artikel 76/2 werden overgenomen uit het Overnamedecreet maar zijn niet langer relevant, gelet op de gestroomlijnde handhavingsbepalingen die het gewijzigde VSB-decreet zal bevatten.

Artikel 12
Met een vierde lid wordt aan artikel 83 van het VSB-decreet een verduidelijking toegevoegd van een reeds bestaande situatie. Het zorgbudget voor zwaar zorgbehoevenden kan niet uitbetaald worden voor een periode die verder in het verleden ligt dan twee jaar, te rekenen vanaf de start van de uitvoering van de tegemoetkoming. Artikel 2244 tot en met 2250 van het oud Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing. Dit houdt in dat na een vonnis van een arbeidsrechtbank waarbij zorgbudgetten met terugwerkende kracht alsnog worden

toegekend, eventuele zorgbudgetten die verder in het verleden liggen dan twee jaar, toch uitbetaald worden.

Artikel 13
Met een derde lid wordt aan artikel 87, §4 van het VSB-decreet een verduidelijking toegevoegd van een reeds bestaande situatie. Het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood kan niet uitbetaald worden voor een periode die verder in het verleden ligt dan twee jaar, te rekenen vanaf de start van de uitvoering van de tegemoetkoming. Artikel 2244 tot en met 2250 van het oud Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing. Dit houdt in dat na een vonnis van een arbeidsrechtbank waarbij zorgbudgetten met terugwerkende kracht alsnog worden toegekend, eventuele zorgbudgetten die verder in het verleden liggen dan twee jaar, toch uitbetaald worden.

Artikel 14
Met een vierde lid wordt aan artikel 94 van het VSB-decreet een verduidelijking toegevoegd van een reeds bestaande situatie. Het basisondersteuningsbudget kan niet uitbetaald worden voor een periode die verder in het verleden ligt dan twee jaar, te rekenen vanaf de start van de uitvoering van de tegemoetkoming. Artikel 2244 tot en met 2250 van het oud Burgerlijk Wetboek zijn van overeenkomstige toepassing. Dit houdt in dat na een vonnis van een arbeidsrechtbank waarbij zorgbudgetten met terugwerkende kracht alsnog worden toegekend, eventuele zorgbudgetten die verder in het verleden liggen dan twee jaar, toch uitbetaald worden.

Artikel 15
Met deze bepaling worden artikel 98, artikel 99 en artikel 101 van het VSB-decreet opgeheven. Deze bepalingen zijn nog niet in werking getreden en zijn niet meer aangepast aan/relevant binnen het geheel van gestroomlijnde handhavingsbepalingen die opgenomen zijn doorheen het VSB-decreet.

Artikel 16
Artikel 105 van het VSB-decreet bepaalt dat als de onderneming in opdracht waarvan de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen werkt, factureert, de handhavingsmaatregelen en procedures die van toepassing zijn op de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, ook van toepassing zijn op die onderneming. Artikel 105 bevat een opsomming van de handhavingsbepalingen waarover het gaat. Naar aanleiding van de wijziging van de handhavingsbepalingen moeten ook de verwijzingen naar de handhavingsbepalingen worden geactualiseerd.

Artikel 17
Met deze bepaling worden artikel 110, artikel 111, artikel 112, artikel 116, artikel 117, artikel 124 en artikel 125 van het VSB-decreet opgeheven. De inhoud van deze bepalingen wordt verwerkt in/vervangen door de nieuwe artikelen 135/1 en volgende die worden ingevoegd in het VSB-decreet.

Artikel 18
Met deze bepaling wordt aan deel 2 een nieuw titel 5 ‘Handhaving’ toegevoegd.

Artikel 19
Met deze bepaling wordt aan titel 5 een hoofdstuk 1 ‘Aanmaning’ toegevoegd.

Artikel 20
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/1 onder hoofdstuk 1 toegevoegd.

Als wordt vastgesteld dat een zorgvoorziening, een verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, een vervoerder, een indicatiesteller of een deelnemer

aan het multidisciplinair overleg de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft, kan het agentschap een bestuurlijke maatregel en een administratieve geldboete opleggen.

Het agentschap kan, rekening houdend met de aard van de inbreuk, eerst een schriftelijke aanmaning aan de overtreder sturen.

Artikel 21
Met deze bepaling wordt aan titel 5 een hoofdstuk 2 'Bestuurlijke maatregelen' toegevoegd.

Artikel 22
Met deze bepaling wordt aan hoofdstuk 2 een nieuw afdeling 1 'Schorsing van de uitbetaling door de zorgkassen' toegevoegd.

Artikel 23
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/2 onder afdeling 1 toegevoegd.

De uitbetalingen door de zorgkassen kunnen volledig of gedeeltelijk geschorst worden voor een periode van maximaal twaalf maanden als de zorgvoorziening, de vervoerder, de indicatiesteller of de deelnemer aan het multidisciplinair overleg:
1° de bepalingen van dit decreet en haar uitvoeringsbesluiten niet naleeft;
2° weigert de gegevens mee te delen die hij moet bezorgen op grond van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten;
3° niet tijdig reageert op de vraag om informatie of geen passende info verstrekt op de vraag om informatie;
4° verkeerde gegevens bezorgt aan het agentschap met als gevolg een onterechte tegemoetkoming;
5° te veel factureert;
6° niet verleende zorg of niet of onvolledig uitgevoerde indicatiestellingen factureert.

De overtreder kan bij de arbeidsrechtbank een niet-schorsend beroep instellen tegen de beslissing tot schorsing van de uitbetaling door de zorgkassen. Die vordering wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van een maand vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing tot schorsing van de uitbetaling door de zorgkassen.

De bepaling die de beroepstermijn inkort van drie maanden naar één maand is noodzakelijk voor de doeltreffende uitoefening van de gemeenschapsbevoegdheid inzake de Vlaamse sociale bescherming. Zij draagt immers bij tot een snellere definitieve afhandeling van de beslissing tot schorsing van de uitbetaling en aldus tot de rechtszekerheid. Bovendien kadert dit ook in het verantwoord beheer van de middelen van de Vlaamse sociale bescherming. Met de verkorting wordt beoogd sneller duidelijkheid te krijgen over de beslissing tot schorsing van de uitbetaling ten aanzien van professionele actoren die beroepsmatig deelnemen aan het stelsel van de Vlaamse sociale bescherming. Aangezien het gaat om een niet-schorsend beroep heeft ook de professionele actor er baat bij om zo snel mogelijk duidelijkheid te krijgen over zijn situatie. De aangelegenheid leent zich tot een gedifferentieerde regeling omdat zij nauw samenhangt met het specifieke handhavingsmechanisme van het stelsel van de Vlaamse sociale bescherming. De

weerslag op de federale bevoegdheid inzake gerechtelijk recht blijft bovendien beperkt, aangezien de maatregel geen afbreuk doet aan de bevoegdheid of organisatie van de arbeidsgerechten en enkel betrekking heeft op de termijn waarbinnen een geschil betreffende de schorsing van de uitbetaling aan een professionele actor aan de rechter kan worden voorgelegd.

Artikel 24
Met deze bepaling wordt aan hoofdstuk 2 een nieuw afdeling 2 'Schorsing of intrekking van de erkenning van de indicatiesteller' toegevoegd.

Artikel 25
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/3 onder afdeling 2 toegevoegd.

Een erkenning van een organisatie, zorgvoorziening of zorgverlener als indicatiesteller kan worden geschorst of ingetrokken op basis van dezelfde gronden als hierboven vermeld m.b.t. de schorsing van de uitbetalingen door de zorgkassen, m.n. als die organisatie, zorgvoorziening of zorgverlener:
1° de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft;
2° weigert de gegevens mee te delen die op grond van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan bezorgd moeten worden;
3° niet tijdig reageert op het verzoek om informatie of geen passende informatie verstrekt op het verzoek om informatie;
4° verkeerde gegevens bezorgt aan het agentschap met als gevolg een onterechte tegemoetkoming;
5° te veel factureert;
6° niet-verleende zorg of niet of onvolledig uitgevoerde indicatiestellingen factureert.

Het is aan de Vlaamse Regering om de modaliteiten van de schorsing/intrekking van de erkenning vast te leggen en om de periode van de schorsing van de erkenning te bepalen. De Vlaamse Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden en procedures voor de oplegging van de schorsing of de intrekking van de erkenning.

Na uitputting van de bezwaarprocedure kan tegen de beslissing een niet-schorsend beroep worden aangetekend bij de Raad van State. Omdat niet beoogd wordt af te wijken van de bestaande regeling inzake beroepen bij de Raad van State, maar veeleer de reeds toepasselijke regels in herinnering te brengen, wordt uitdrukkelijk vermeld dat het beroep wordt ingesteld overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 26
Met deze bepaling wordt aan hoofdstuk 2 een nieuw afdeling 3 'Schorsing of intrekking van de machtiging van de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen' toegevoegd.

Artikel 27
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/4 onder afdeling 3 toegevoegd.

Een machtiging van een verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen kan worden geschorst of ingetrokken als die verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen:

1° de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft;
2° weigert de gegevens mee te delen die op grond van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan bezorgd moeten worden;
3° niet tijdig reageert op het verzoek om informatie of geen passende informatie verstrekt op het verzoek om informatie;
4° verkeerde gegevens bezorgt aan het agentschap met als gevolg een onterechte tegemoetkoming;
5° te veel factureert;
6° niet-verleende zorg factureert.

Het is aan de Vlaamse Regering om de modaliteiten van de schorsing/intrekking van de machtiging vast te leggen en om de periode van de schorsing van de machtiging te bepalen. De Vlaamse Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden en procedures voor de oplegging van de schorsing of de intrekking van de machtiging.

Na uitputting van de bezwaarprocedure kan tegen de beslissing een niet-schorsend beroep worden aangetekend bij de Raad van State. Omdat niet beoogd wordt af te wijken van de bestaande regeling inzake beroepen bij de Raad van State, maar veeleer de reeds toepasselijke regels in herinnering te brengen, wordt uitdrukkelijk vermeld dat het beroep wordt ingesteld overeenkomstig de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 28
Met deze bepaling wordt aan titel 5 een hoofdstuk 3 'Administratieve geldboete' toegevoegd.

Artikel 29
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/5 onder hoofdstuk 3 toegevoegd.

Het agentschap kan een administratieve geldboete opleggen als de zorgvoorziening, de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, de vervoerder, de indicatiesteller of de deelnemer aan het multidisciplinair overleg:
1° de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan niet naleeft;
2° weigert de gegevens mee te delen die op grond van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan bezorgd moeten worden;
3° niet tijdig reageert op het verzoek om informatie of geen passende informatie verstrekt op het verzoek om informatie;
4° verkeerde gegevens bezorgt aan het agentschap of aan de zorgkas met als gevolg een onterechte tegemoetkoming;
5° te veel factureert;
6° niet-verleende zorg of niet of onvolledig uitgevoerde indicatiestellingen factureert.

De administratieve geldboete of het equivalent bedrag ervan kan in geen geval worden aangerekend of doorgerekend aan de gebruiker.

Het bedrag van de administratieve geldboete bedraagt minstens 1000 euro en maximaal 100.000 euro. De Vlaamse Regering kan criteria bepalen waarmee rekening gehouden wordt bij het bepalen van het concrete bedrag van de administratieve geldboete.

In geval van het verkeerd bezorgen van gegevens met als gevolg een onterechte tegemoetkoming en in het geval van facturatie van niet verleende zorg, kan de administratieve geldboete 10.000 euro per verkeerd meegedeeld gegeven of per factuur van niet verleende zorg bedragen. Het bedrag van 10.000 euro maakt deel uit van de in het derde lid bedoelde bedrag van 1.000 tot 100.000 euro.

Een administratieve geldboete kan pas worden opgelegd nadat de zorgvoorziening, de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, de vervoerder, de indicatiesteller of de deelnemer aan het multidisciplinair overleg de gelegenheid heeft gehad om te worden gehoord.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de oplegging en de betaling van de administratieve geldboete en de administratieve beroepsmogelijkheden.

De overtreder kan, na uitputting van de administratieve beroepsprocedure, tegen de beslissing van de leidend ambtenaar tot oplegging van een administratieve geldboete beroep aantekenen bij de Raad van State. Het beroep werd doelbewust schorsend gemaakt. Op die manier wordt vermeden dat geldboetes die onmiddellijk worden ingevorderd, moeten worden terugbetaald als de beslissing in graad van beroep wordt vernietigd. De terugbetaling van reeds betaalde geldboetes geeft immers aanleiding tot boekhoudkundige problemen en kan leiden tot heel wat discussies over intresten, kosten, ... Door het beroep schorsend te maken, beperken we de administratieve belasting die gepaard gaat bij een latere vernietiging van de beslissing. Het is noodzakelijk om dit te regelen omdat dit deel uitmaakt van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap om een eigen handhavingsstelsel uit te werken binnen haar bevoegdheid inzake de Vlaamse sociale bescherming.
Een gedifferentieerde regeling is hier mogelijk en de bevoegdheid van de Raad van State en de procedure voor dat rechtscollege worden hier slechts zeer marginaal geraakt.

Indien de opgelegde administratieve geldboete niet tijdig betaald wordt, wordt de administratieve geldboete, verhoogd met de invorderingskosten, bij dwangbevel ingevorderd.

Artikel 30
Met deze bepaling wordt aan titel 5 een hoofdstuk 4 'Bestuurlijke verbeurdverklaring' toegevoegd.

Artikel 31
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/6 onder hoofdstuk 4 toegevoegd.

Naast de administratieve geldboete kan het agentschap aan de zorgvoorziening, de verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, de vervoerder, de indicatiesteller of de deelnemer aan het multidisciplinair overleg de bestuurlijke verbeurdverklaring opleggen van:
1° zaken die het voorwerp van de inbreuk uitmaken en zaken die gediend hebben of bestemd waren voor het plegen van de inbreuk, als ze eigendom zijn van de te beboeten zorgvoorziening, verstrekker van mobiliteitshulpmiddelen, vervoerder, indicatiesteller of deelnemer aan het multidisciplinair overleg;
2° zaken die uit de inbreuk voortkomen;

3° een geldbedrag ter waarde van maximaal het brutovermogensvoordeel dat uit de inbreuk is verkregen;
4° een geldbedrag ten belope van maximaal de expertisekosten die van overheidswege noodzakelijk waren voor de ontdekking en het bewijs van de inbreuk en die nog niet zijn voldaan.

Artikel 32
Met deze bepaling wordt aan titel 5 een hoofdstuk 5 'Cumulbepaling' toegevoegd.

Artikel 33
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/7 onder hoofdstuk 5 toegevoegd.

De bestuurlijke maatregelen en de administratieve geldboetes, vermeld in hoofdstuk 2 en 3, zijn onderling combineerbaar.
De bestuurlijke maatregelen en de administratieve geldboetes of, in voorkomend geval, de combinatie van deze maatregelen en administratieve geldboetes, worden afgestemd op de ernst van de inbreuk en de frequentie waarmee en de omstandigheden waarin een inbreuk is gepleegd.

Artikel 34
Met deze bepaling wordt aan titel 5 een hoofdstuk 6 'Melding aan het Agentschap' toegevoegd.

Artikel 35
Met deze bepaling wordt een nieuw artikel 135/8 onder hoofdstuk 6 toegevoegd.

Elke zorgkas of elke gebruiker kan de aanwijzingen van de feiten, die aanleiding kunnen geven tot het opleggen van een bestuurlijke maatregel of administratieve geldboete, melden aan het agentschap. Dat agentschap kan ook op eigen initiatief handelen.

Artikel 36
Aan de woonzorgcentra die het evaluatie-instrument op een significante wijze verkeerd toepassen, of die de resultaten van de toepassing van het evaluatie-instrument systematisch foutief meedelen aan het agentschap, kan het agentschap een administratieve boete opleggen.

Met deze bepaling wordt artikel 146 van het VSB-decreet aangepast zodat de formulering in lijn ligt met de formulering van het ingevoegde artikel 135/5 over de oplegging van een administratieve geldboete. We verwijzen hiervoor naar de beschrijving bij artikel 29.

Artikel 37
Met deze bepaling worden artikel 146/1, 150/1 en 152/1 opgeheven: de inhoud van deze bepalingen wordt vervangen door het ingevoegde artikel 135/5 over de oplegging van een administratieve geldboete.

Artikel 38
Met deze bepaling worden het derde tot en met het vijfde lid van artikel 154/21 opgeheven. De inhoud van deze leden wordt vervangen door het ingevoegde artikel 135/5 over de oplegging van een administratieve geldboete.

Artikel 39
Deze bepaling regelt de inwerkingtreding van het decreet. Het is de Vlaamse Regering die voor iedere bepaling de datum van inwerkingtreding zal bepalen, met

dien verstande dat elk van de bepalingen uiterlijk op 1 januari 2029 in werking treedt.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ